

som Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, da dette Spørgsmaal blev forhandlet. Han stillede det ikke saaledes: skulde Grundlovsbestemmelserne opretholdes, er det af Vigtighed og stor Betydning for Staten, at disse Bestemmelser strengt overholdes, saa at der ikke gives nogenfomhelst Anledning til Klage fra de særlige Forsamlingers Side om Overtagelse fra Fællesstaten; men han stillede Spørgsmaalet saaledes: lad os undersøge, om det dog tilfids gjør noget til Sagen, om man ikke har gjort godt igjen paa anden Maade, hvad der var gjort galt, har givet tilbage, hvad der var taget for meget. Jeg troer ikke, at Spørgsmaalet paa nogen Maade er dette. — Hvad den Bemærkning angaar, hvormed den høitærede Minister begyndte, at man nemlig først burde undersøge, hvad der var brugt af Activerne, — og at jeg burde have gjort det — da troer jeg dog, at det vil indrømmes mig, at hvis Spørgsmaalet fra Regjeringens Side skulde stilles saaledes, at det først skulde undersøges, hvormeget der var opbrugt af Activerne, da burde dette have været opgjort i Statsregnskabet.

Indenrigsministeren: Det er jo netop om en rigtig streng Opfyldelse af Forsfatningsbestemmelserne, der her er Tale, og om hvorledes dette kan opnaaes. Men forsaavidt man nu, som den ærede Rigsdagsmand, siger, at man er kommet de enkelte Landsdele for nær, idet man har forlangt for Meget af dem — hvad er saa det næste Skridt, man har at gjøre? Det er, at hvad der af Monarchiet er forlangt og erholdt for Meget, maa godtgjøres igjen, ved at tage det ud af Totalafsejeholningen og overgive det til den forurettede Landsdeel. Men førend dette Skridt gjøres, maa det undersøges, om Landsdelene eller nogen enkelt af dem virkelig have Krav paa Godtgjørelse; saadan Undersøgelse er en umiddelbar Følge af den ærede Rigsdagsmands Paastand. Men naar nu den ærede Rigsdagsmand ved denne Undersøgelse finder, at hvad der var bleven forlangt for Meget af Landsdelen igjen var godtgjort, saa forekommer det mig at være rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemær-

kede, at det stillede Forbehold ikke har nogen praktisk Betydning. Et saadant Forbehold har noget saa Pompeust ved sig; det træder frem saa høitideligt, — men man skal ikke bruge disse høitidelige Former, naar der ikke ligger Alvor paa Bunden. Et saadant høitideligt Forbehold maa ikke i Virkeligheden vise sig at være saa lidet betydende, saa intetfingende, som man vil finde, at det foreliggende er, naar man gaar ind paa Spørgsmaalets Realitet.

Tscherning: Jeg har allerede hentydet til, at i Virkeligheden var i en væsentlig Grad den Anke, som kunde gjøres imod den Maade, man havde fordeelt Udgifterne paa mellem Monarchiet og Landsdelene, fyldestgjort; men derfor kan man gjerne bεllage sig derover. Den senere gjorte Indrømmelse fra Monarchiets Side er ikke gjort i Forveien, ikke gjort som en Indrømmelse af, at der var skeet et Misbrug eller en Overtagelse af Loven. Dette havde maaste været rigtigere og havde altid haft en anden Betydning, end den simple finansielle Fyldestgjørelse. Imidlertid bør vi, mener jeg, tage den for god, indtil man seer en ny Overtagelse af Loven. Det, hvorfor jeg begjærede Ordet, var for at gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til det her forhandlede Spørgsmaal aldeles ingen Uoverensstemmelse er mellem Grundloven — Indskrænkningensloven — for Kongerigets særlige Anliggender og Monarchiets Fællesforsfatningslov. I dette Punkt stemme de fuldkommen overeens. Det er allerede blevet oplæst, hvorledes Grundloven for Kongerigets særlige Anliggender lyder i dens § 4, og i den tilsvarende § 53 i Monarchiets Fællesforsfatningslov hedder det: „Det Beløb, hvormed Monarchiets Fællesudgifter maatte overstige dets Fællesindtægter, dækkes af de enkelte Landsdeles særlige Indtægter.“ Altsaa først naar der er opstaaet en saadan Different, en saadan Forskjel, kan man stille det bestemte og tvingende Krav. Nu kan man gjerne, og ogsaa være nødt dertil, paa samme Tid Monarchiets Budget bliver opgjort, for nu d ansætte det Tilskud, som skal gives fra Landsdelene. Men naar man kommer til Regnskabet's Afslutning, og det da viser sig, at Opgjørelsen af Regningen mel-